

Kam pieder jūsu tīmekļa vietne?

Aleksejs Valle, Zvērinātu advokātu biroja MAGNUSSON jurists, 2014. gada 13. marts 10:49

Lielākai daļai uzņēmumu ir sava tīmekļa vietne, kur tiek pārdotas preces, sniegti pakalpojumi, vai vienkārši spodrināts kompānijas tēls. Tas ir tikpat pašsaprotami kā elpot. Taču koncentrējoties uz vietnes vizuālo pievilcību un funkcionalitāti, bieži tiek aizmirsts par dažām juridiskajām niansēm, kas varbūt nav tik acīmredzamas. Viena no tām ir tiesību piederība.

Proti, var gadīties, ka tīmekļa vietne juridiski nemaz nepieder pasūtītājam, kurš sev par lielu izbrīnu var izrādīties vienīgi tās izmantotājs. Maldīgs ir uzskats, ka ja reiz par vietnes izveidi ir samaksāta prāva naudas summa un ar web izstrādātāju noslēgts attiecīgs līgums, gala produkts obligāti kļūs par pircēja īpašumu. Praksē vietņu izstrādes un uzturēšanas līgumi bieži vien paredz, ka visas intelektuālā īpašuma tiesības, kas rodas saistībā ar līguma izpildi nemaz nepāriet pasūtītājam. Ko tas nozīmē?



Publicitātes foto

Parasti runa ir par autortiesībām. Līdzīgi kā brošūras, vizītkartes un katalogus, tīmekļa vietnes aizsargā autortiesības. Būtiski, ka vietne kā tiesību objekts nav viens vienots veselums, bet gan vairāku autortiesību aizsargātu darbu kopums. Piemēram, par autortiesību objektiem var būt tīmekļa vietnē izvietots teksts, bildes, fotogrāfijas, datu bāzes, lietotāja interfeiss un lapas pirmkods. Citiem vārdiem, katram no šiem objektiem var būt savs īpašnieks un to precīza noteikšana ir ļoti svarīga.

Pirmā persona, kas iegūst autortiesības vienmēr ir darba autors. Turklāt tas notiek automātiski – ar darba radīšanas brīdi. Pretēji plaši izplatītam uzskatam, šīs tiesības nav nepieciešams nekur reģistrēt. Savukārt vēlāk autora mantiskās tiesības var iegūt arī citi. Tāpēc, ja līgumā par vietnes izveidi nav īpaši noteikts, ka attiecīgās tiesības pēc tīmekļa vietnes izveides pāriet pasūtītājam, tad tās saglabā web izstrādātājs. Šis apstāklis var kļūt apgrūtināošs, ja, piemēram, plānojat mainīt lapas uzturētāju, pārdot uzņēmumu, vai atļaut trešajai personai izmantot kādu no tīmekļa vietnē ietvertiem risinājumiem.

Tāpēc, lai izvairītos no nepatīkamiem pārsteigumiem, pirms tīmekļa vietnes pasūtīšanas būtu rūpīgi jāizvērtē savas vajadzības. Neapšaubāmi, katrs gadījums ir individuāls un ne vienmēr pilnīga tiesību pāreja būs tas labākais variants. Un tomēr, ja vēlaties vienpersoniski reproducēt un modificēt tīmekļa vietnes saturu, mainīt tās dizainu, nepieciešamības gadījumā aizliegt citiem darīt to pašu, pārdot vai nodot vietni lietošanā citai personai, tādā gadījumā būtu ieteicams parūpēties par atbilstošu tiesību pāreju.